

Připravila:
Petra Kruntorádová

CESTA JE CÍL

Lucie, Radek a jejich pět dětí žijí v nádherné přírodě Broumovska a žijí podle svého. Lucie pracuje se sklem, píše básničky, věnuje se automatické kresbě, pořádá semináře a workshopy na téma bezbolestného a přirozeného porodu a práce s porodním traumatem. Radek pomáhá své ženě s psaním článků i s lektorováním seminářů. Společně napsali knihu, vedou Domáci – lesní dětský klub a připravují projekt s pracovním názvem Jsme tu jeden pro druhého, v rámci kterého chtějí vytvořit společenství lidí různých generací. Lucka převzala příjmení po svém muži a on po ní to její, takže dnes už vlastně nevíte, kdo přinesl do vztahu příjmení Grover a kdo Suchý. Tři starší děti vzdělávají doma, čtyři děti se jim narodily doma. Jejich velkou radostí je cestování v sedmimístném obytném voze Evropou. Čas od času se naskládají s dětmi i se psem do auta a poznávají jiné země a jiné způsoby života. A prý také sami sebe, protože naučit se žít v tolika lidech různého věku a pohlaví na tak malém prostoru je podle nich „veliká vysoká vesmírná škola“. Lucka Groverová Suchá s Radkem Grover Suchý na stránky našeho časopisu rozhodně patří, a tak se tu s nimi budeme snad občas potkávat. Tentokrát vám budou vyprávět o tom, co všechno je naučily jejich vlastní děti...

O naší cestě k odpovědnosti za vlastní život

K zodpovědnosti za vlastní život jsme se dostali svým způsobem prostřednictvím našich dětí. To ony nám změnily život a jsou naší velikou motivací k práci na sobě, k poctivosti, k důvěře ve smysl veškerého dění, k vnímání souvislostí. Ve jménech našich dětí je ukryt celý náš příběh. Ta jména jsme nevymysleli my, přišla spolu s jejich narozením.

Matyáš

Význam jména Matyáš je dárek Boží. A dárkem to všechno začalo. Díky němu neustále přicházíme na to, jak žít vlastně nechceme. Dopřáli jsme mu v dobré víře snad všechno, co současný systém nabízí - od porodnice přes očkování a školky až po počítačové hry. To vše, abychom pochopili, že tudy cesta nevede. Na mateřské s Matýskem jsem začala podnikat, protože mi nevyhovovalo být závislá na státní almužně. Začala jsem dekorovat sklo cínem, pod rukama mi vznikala nádherná díla, která se prodávala i ve Zlaté uličce na Pražském hradě a jsou nyní rozeseta v různých koutech naší planety. Během těhotenství s Matýšem jsem zjistila, že je možné s dítětem v mém těle komunikovat prostřednictvím kresby. Touto komunikací jsem následně prošla se všemi mými dětmi a nyní ji už několikátým rokem předávám dál prostřednictvím kursů. Žen, které se prostřednictvím kresby napojují na své dítě a zároveň i své vlastní pocity, přibývá.

Viktorka

Význam jména Viktorka je vítězství. Viktorka je naše první dítě narozené doma. Opravdu jsme jejím narozením zvítězili nad systémem, poznali opravdovou sílu a potenciál lidské bytosti. Přivedla jsem ji shodou nejrůznějších okolností na svět doma sama a za tu zkušenost jsem jako žena velmi vděčná. Zkušenost s porodem doma nás doslova vykopala z města a odešli jsme žít na vesnici. Během těhotenství s Viktorkou jsem zjistila, že intuitivní kresbou lze například zakreslit i polohy dítěte uvnitř těla. Pro někoho utopie, ale při rozvinutém lidském potenciálu, to není nic moc těžkého ani zvláštního.

Joanna Simona

Třetí dítě je dcera Joanna (Bůh se sklonil) Simona (naslouchající) a její narození nás přivedlo k velké pokoře a naslouchání vnitřního hlasu. Porod Joannky jsem celý prozpívávala až do doby, kdy jsem si jí chytila do svých rukou. Byl pro mne velmi fascinujícím prožitkem, jelikož jsem po celou dobu porodního procesu neprožívala žádnou bolest (jen velikou soustředěnou fyzickou námahu připomínající sportovní výkon na vysoké úrovni). Na základě této zkušenosti vznikla kniha Aby porod nebolel, která už několik let ovlivňuje životy dalších lidí a nově příchozích. Joannka si pro svou cestu na svět přinesla mantru a občas nám vypráví příběhy o svém životě v Indii, indické babičce, ke které chodila vždy po cestě bosa (však taky, jak dlouho jí trvalo, než začala chodit v botách...). Ta babička prý byla hodná a ona jí vždy česala vlasy. Máme její příběhy rádi. Na základě zkušenosti, že porodní proces je možné prozpívat, jsem takto přivedla na svět i další dva syny. V současné době rovněž provádím setkávání s názvem Prozpívat se porodem.

Kryštof Šimon

Naše čtvrté dítě jsme počali o Vánocích. Stromeček svítil, děti blaženě oddychovaly mezi svými dárky a my se mužem rozhodli hrát scrabble, který jsme nikdy nedohráli... Syn si přinesl jméno Kryštof (nositel Krista) Šimon (naslouchající). Spolu s ním jsme pustili snahu mít věci pod kontrolou a ještě mnohem více nechali věci plynout, ale zároveň jsme se naučili stát si za svým přesvědčením. V době těhotenství s Kryštofem jsme byli velmi aktivní v občanském sdružení Rozalio (rodiče za svobodnou možnost volby v očkování). Z té doby pochází i moje zajímavá zkušenost návštěvy v Evropském parlamentu ve Štrasburku, kde jsem předala tamním europoslancům zprávu o tehdejší situaci v souvislosti s povinným očkováním v Česku. S několika lidmi z Rozalia jsme také v té době vytvořili Petici za svobodnou možnost volby v očkování v ČR.

Adam Michael

Pátý syn se jmenuje Adam (člověk) Michael (podobný Bohu). Jinými slovy, člověk sladěný sám se sebou. Rovnováha. Harmonie. Adam přišel na svět způsobem tzv. Lotosového porodu. To je způsob, kdy se dítě po narození neodstříhne od placenty, ale pupeční šňůra se nechá seschnout a odpadnout sama. V našem případě ten proces trval tři a půl dne a zajímavé bylo mimo jiné i to, že pupík dítěte byl zahojen za nejkratší dobu ze všech pěti dětí. Pupík z porodnice se hojil deset dní a následovalo hnisání, dojíždění do nemocnice na kontroly. Pupík odstřižený po dotepání pupeční šňůry potřeboval k zahojení pět dní. Způsobem Lotosového porodu, mimochodem, přicházejí na svět lidé v mírumilovných kulturách.

Základy naší zodpovědnosti a způsobu prožívání života jsou tedy položeny, či spíše porozeny! Ale jsme samozřejmě stále na cestě, sami zvědaví, co všechno na ní ještě zažijeme. Každopádně cíl už máme. Je to právě ta Cesta. ☺

Tip na Lucčin seminář

Prenatální komunikace prostřednictvím kresby
Středa 20. listopadu 2013
Čas: 18.00–21.00
Místo: MAITREA, Týnská ulička 6, Praha 1

O počítačové firmě, obchodě s bylinkami, vydávání knih a životě s dětmi

Kdysi dávno jsem věřil tomu, že k tomu, abych byl pořádný chlap, musím dělat pořádný byznys. Deset let v počítačích mi přineslo nadprůměrný příjem peněz a posléze mi pomohlo zkolabovat. Slušný začátek uvědomění, že chci žít jinak. Od světa virtuálních přejít do světa skutečného. Splnili jsme si s Luckou dohromady naše sny a otevřeli obchůdek s bylinkami a galerii. Naše dcera Viktorka byla v očekávání a první, co jsme v obchodě zařídili, byl dětský koutek a přebalovací pult. Viktorčino narození a nezájem Matyáše o pobyt ve školce nás ale záhy nasměrovaly jinam. Pryč z města. S příchodem dětí jsem si mnohem víc uvědomil, o co všechno jsem vlastně jako dítě přišel a jak jsem rád, že to mohu nyní prožívat jejich prostřednictvím. Dětský svět, který není poškozený tím, že jsou děti odloženy kamsi do státních zařízení, je veliká škola a inspirace. Začal jsem podporovat svou ženu v jejích veřejných aktivitách, po nocích opravoval její články a kapitoly vznikající knihy Aby porod nebolel a některé kapitoly zpracoval. U knih jsem zůstal a inicioval a spolupřeložil jsem knihu Fascinující mysl novorozenceho dítěte. Její překládání byla zároveň terapie a zpracovávání mých vlastních traumat z raného dětství. Mohu vše doporučit.

Devátým rokem žijeme a jsme doma na vesnici, doma se narodily naše děti, z domova pracujeme a doma také děti učíme. Pocházím ze silně patriarchální rodiny, a tak se dnes a denně učím být vyrovnaným mužem, tátou, partnerem a člověkem. Občas je to náročné. Moc mužů doma se svými dětmi nepobývá, a tak pokud přijedou návštěvy, bývají to většinou ženy s dětmi, jejichž muži právě pracují, nebo jsou rozvedeni. Když se setkají celé rodiny, je to skoro jako zázrak. Ale jsem rád, že vidím své děti vyrůstat, a vnímám, že je pro ně důležité mít oba rodiče blízko sebe. Určitě aspoň do té doby, než to samy nebudou chtít jinak.

ABY POROD NEBOLEL Lucie a Radek Groverovi – Suchý

Smyslem knihy není předkládat jakýsi univerzální návod, konkurovat práci a postupům porodních asistentek, dul či jiným spřízněným profesím. Nenajdete v ní ani potravinová doporučení, fyzická cvičení... zkrátka to, co si můžete najít v knihách mnoha jiných úžasných autorek a autorů. Jejím smyslem je předat osobní zkušenost. Nabídnout poněkud jiný úhel pohledu. Představit těhotenství a porod jako práci na sobě samé. Bolest u porodu a jeho celé prožívání máme každá ve „svých rukou“.

Z předmluvy Dr. Michela Odenta, světoznámého lékaře a porodníka, autora 11 knih: „Kniha by měla být přivítána jako zlatá příležitost podpořit poznatky moderní fyziologie, která musí čelit tisícům let kulturního podmiňování. Pomůže, abychom si uvědomili změnu paradigmatu týkající se porodního procesu a interpretace bolesti při porodu.“

ABY POROD NEBOLEL

Těhotenství a porod jako příležitost k práci na sobě

Lucie a Radek Groverovi-Suchý

Koukněte na:

www.sweb.cz/luciegroverova – stránky Lucie a Radka
bit.ly/abyporod – podpora návratu přirozeného, důstojného a laskavého příchodu člověka na svět
www.rozaliio.cz – rodiče za svobodnou volbu očkování
www.domaciskola.cz – stránky domácího vzdělávání

